

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

1–4 oldal

Olv.: Ám 8,4-7 – 1Tim 2,1-8 – Lk 16,1-13

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Nem csupán azért hívtuk ennek a szentmisének az elején a Szentlelket, mert szükségünk van az Isten erejére, ha helyt akarunk állni ebben a világban az Isten szándékai szerint, hanem ennek ma van egy egészen sajátos üzenete is. Hiszen ez a nagyon kedves karéj, ez a sok kedves fiatal férfiarca, évnnyitó szentmisén vesz részt. Ők ebben a mi házunkban kaptak befogadást, az egyetemen kívül ez az a hely az ő számukra, ahol a szó legnemesebb értelmében helyük van, és ha az ember a helyén van az egyetemen, az ember helyén van az otthonában, akkor van remény arra, hogy helyén lesz ebben a világban is, mégpedig küldetéstudattal. Ezt a szentmisét elsősorban ezekért a fiatalokért ajánljuk föl. Sok remény van a szívünkben irántuk, hiszen ők a jövő, és tőlük várjuk azt, hogy azt a keresztény örökséget, amely magyar örökség is, tudatosan tegyék magukévá.

De ezenkívül sajnos egy fájdalmas esemény is történt. Istvánnak, aki segíti az idős embereket a kórházból ide a szentmisére, a kis unokájával fájdalmas baleset történt és agyműtétet hajtottak rajta végre az éjszaka folyamán. Gondoljunk rá és kérjük a Jóistent, hogy tartsa a kezében ezt az 5 éves kisfiút és tervezze a jövőjét.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Akár mindenkinek mondhatom, de most elsősorban a fiatalok felé fordulok és nekik mondom. Kedves fiúk, a szolgálatról van szó! Ti most készültök az életre, bizonyára minél több ismeretet szeretnétek szerezni, hogy aztán ezeket az ismereteket a fejetekben tartva, a lehetőségeitekben bízva jól sáfárkodjatok, jól szolgáljatok. Persze ehhez arra van szükség, hogy fölismerjétek, mire is kaptuk az életet. Nagyon egyszerűen így lehet válaszolni erre: hogy szolgáljuk egymás életét Isten nagyobb dicsőségére. Hiszen a régi katekizmus legeslegelső kérdése így hangzott: miért vagyunk a világon, miért születünk erre a világra? És íme a válasz: hogy megismerjük Istent, neki szolgáljunk és ezáltal elnyerjük az üdvösséget.

Nagyon fontos ez az üzenet napjainkban, amikor az Isten megismerését nem tartják fontosnak, sőt egy olyan világban élünk itt, elsősorban Európában, hogy ennek az Istennek helye sincs, sem Európa közösségeiben és sajnos egyre több embernek az életében sem. És bizony ezek után nagyon is aktuális az a jézusi figyelmeztetés, hogy nem szolgálhatok két úrnak. Az Isten az élet ura. Ha megismerjük, hogy ki is ez az Isten és mit is akar tőlünk ez az Isten, akkor ebben az istenismeretben és ennek a küldetésnek a felismerésében az ember teljes életet élhet. Mert alapvetően az élet szolgálat, senki sem élhet önmagának, aki önmagának él, az halott. Aki másokat szolgál, az él, mert a szolgálat az élet szolgálata, a másik ember életének a szolgálata. Ezért is aggódunk azért a kicsi fiúért, Istvánnak az unokájáért, mert minden megszületett élet a világ számára ajándék, minden élet, amely erre a világra érkezik, azzal az isteni küldetéssel jön ide, hogy kibontakoztassa az életét, az isteni adottságait megismerje, azokat kiteljesítse. Erre szolgál a család élete, erre szolgál az oktatás, hogy az emberi közösség, az emberi társadalom egészséges legyen, pontosan azáltal, hogy emberek egymásért élnek.

Nektek a felelősségetek nagyobb, mint sok másé, mert hiszen feltételezzük, azért vagytok az egyetemen, mert egy kicsit nagyobb mércével mért nektek az Isten a tudás lehetőségeiből. És ugyanakkor lehetőségetek van arra, hogy mindazt, ami jó adottságotok van, azt kibontakoztassátok a tanulmányi út során és aztán ezeket a kincseket arra használjátok, hogy a kicsinyek növekedhessenek, a nagyok felismerjék a ti példátokból, hogy mi is a feladatuk a többi ember számára. Hiszen aki többet kapott, attól többet is várnak el, aki többet kapott, annak nagyobb a felelőssége is.

És akkor ez a mai Evangélium egész jó eligazítást ad. Egyébként Jézus nem egyszer – ezt mindannyian jó, ha megjegyezzük – meglepő módon fogalmaz, meghökkentő módon esetenként. Hiszen ez a Jézus igen kemény feltételekkel fordul felénk, minden ember felé, mert senkinek nincs annyira kevés adottsága. Isten nem szűkmarkúan engedi el az embereket, mindegyikünk komolyan, hogy így mondjam, fölékesítetten, gazdaggá téve érkezik erre a világra, csak mindenkinek föl kell ezt fedezni – és azért valóban, hogy szolgálhasson. Jézus mit kér mindenkitől? Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes. Föl se fogjuk, hogy Jézus mekkora elvárással fordul minden egyes ember felé! Mi meg úgy lehajtjuk a fejünket és azon tépelődünk, hogy hát embernek lenni sem egyszerű, hát akkor legyetek olyanok, mint az Isten?

És miközben ezeket mondja Jézus, éppen a mai Evangéliumban az orrunkra is koppant. Azoknak az életét teszi a mérlegre, akik magukat hívőnek mondják. Mit mond? A világ fiai a maguk módján, a maguk nevében okosabbak a világosság fiainál. A világ fiai azok, akik csak ebben a földi életben hisznek, akik úgy gondolják, hogy megszülettünk, aztán más méri az életünk éveinek a számát, aztán befejeződik és ezzel vége mindennek. Ezek a világ fiai. És Jézus azt mondja, hogy a maguk nemében okosabbak nálunk. Mert mi lennénk a világosság fiai. Na, pontosan ezért jöttetek itt össze, kedves fiúk, mert ehhez kell kérnünk – a Szentlélekhez imádkoztunk – az Isten segítségét, hogy a világosság fiaiként tudjatok, tudjunk élni. És ma megkapjuk a választ is Jézustól, hogy hogyan kell élni a világosság fiainak, és ha ezt mi megértjük, akkor a világ fiai egészen más megítélés alá kerülnek.

Testvérek, tehát alapvetően arról van szó, hogy mi emberek, akik megérkezünk ebbe a világba, nem mindegy, hogy hogyan gondolkodunk a világról. Nagyon röviden, három megközelítése van a világnak, hogy valamit megsejtsünk abból, hogy milyen is ez a világ, vagy mit is gondol az ember és az Isten erről a világról. Az ószövetségi gondolkodás, talán mondhatom így, a zsidó gondolkodás a világ alatt az eget meg a földet értette. A világ az ég és a föld, ami az Isten teremtménye – és ennyi, nem foglalkozott a zsidó gondolkodás ennél többet a világgal.

A görögök egy kicsit mélyebbre ásnak, filozofikusabb alkat a görög a zsidónál, ezért, mikor Jézus titkáról van szó, ezt mondják, a zsidók botránynak tartották, hogy Jézussal az történt, ami, a görögök pedig oktalanságnak. Két gondolkodásmódra valló megkülönböztetett szemlélet. A görög azt mondja, a világ a kozmosz. A kozmosz a rendezett világ, az a világ, ami teremtett, de ez meghatározott rend szerint működik. Ez azt jelenti, hogy ebbe a világba beletartozunk mindannyian és ennek a világnak a rendje érinti a mi életünket is természetszerűen. A rendje a világnak, ha pontosan az emberek gondolkodása meg magatartása miatt zavart szenved, akkor erre mondja a görög, hogy kaotikus, káosz, rendtelenség. Mindenesetre az Isten teremtette világ, az rendezett, csak mi emberek tudjuk rendtelenné tenni, megzavarni a világnak a rendjét.

És van a harmadik értelmezése a világnak, minket elsősorban ez érdekel, ha mi igazán hívő emberek vagyunk. Vagyis mi nem csak azt tudjuk, hogy az Isten teremtette a világot és teremtett bennünket is, hanem mi a teremtés koronája vagyunk. Isten minket a világ fölé rendelt, kezünkbe adta a világot, formáljuk, alakítsuk. Ma talán azt is kellene mondani, hogy fönn is tartsuk abban az értelemben, hogy nem fogynak el az emberek erről a Földről. Éppen most, amikor szentmisére készültünk, Tamás itt okoskodott nekem a sekrestyében, hogy éppen annyi óvodás van, mint amennyi egyetemista, és azt mondja Tamás, ő most éppen befejezte az egyetemet, hogy ez nagy baj, mert ez azt jelenti, hogy akkor elfogyunk. Hát igen, jajong is ma a világ, és íme az ember felelőssége: nem fogyhat el az ember a Föld színéről. Vagy lehetnek olyan területei, részei a Földnek, ahol elfogyanak, másutt meg többen lesznek. Ez már egy megint más szemléletet hoz elő, de valóban most erről többet ne.

A világnak a harmadik értelmezése a bibliai. Az Isten mit gondol mindazon túl, amit eddig elmondtam a teremtett világgal kapcsolatosan? Az Isten azt mondja, hogy az ember arra született, hogy üdvözüljön. És nekünk itt ezt a fogalmat kell megérteni, hogy üdvösség. Az üdvösség azt jelenti, hogy ismerjük meg az Istent, ki is ez az Isten. A kinyilatkoztatásból, a Bibliából ezt tudjuk meg, hogy Isten nemcsak a Teremtő, hanem a szerető Atya, ő az igazság. Ez az egyetlen igazság, a világ igazsága, hogy Isten a szeretet. És akit szeretnek, annak az élete értelmet nyer.

Ez az egyik nagyon fontos bibliai üzenet nekünk, akik a világra jöttünk. És a másik, ami legalább ennyire fontos, hogy sajnós ebbe a mi világunkba bele... bocsánat, ha ezt a szót használom, rondított az emberi akarat, mert az Isten akarata csak jó tud lenni, a szeretet csak jó lehet, az isteni szeretet. Egyébként az emberi szeretet is, csak néha arra is szeretetet mondunk, ami nem szeretet, hanem egész más. És ebbe rondított bele az emberi akarat.

Már a paradicsomi történetben találkozunk ezzel. Ugye ezek képes beszéd formájában jelennek meg. A kígyó szólította Évát, egyszerűen beletette a szívébe a gondolatot: mi a csudának engedelmességsz te az Istennek? Tedd azt, amit akarsz! Tetszett ez Évának, persze már ez is egy nagy-nagy kísértés volt, hiszen eddig Éva meg Ádám összetartoztak. A kígyó nagyon jól tudta, hogy el kell őket választani, külön kell megkérdezni, és abban a pillanatban a kettejük kapcsolatában is zavar támadt. Mert Ádám mondhatta volna nekik: miért szóltál bele? Vagy: mi összetartozunk, te nem vagy külön életet élő, mi közös életet élünk. Erre ugye szerencsétlen Ádám mit csinálhatott? Hát persze, mert szerette Évát és összetartoztak, hát akkor... És abban a pillanatban: hol vagy Ádám?! Elbújtam, mert félek tőled. Kész; abban a pillanatban, amikor nem az Isten akarata lesz a fontos: elbújtam, mert félek tőled. És nem csak ez lett a következménye, hogy megromlott a kapcsolat az Istennel, hanem megromlott a kettejük kapcsolata is. A kígyót megátkozza az Isten és az ember is hurcolja az élete során ennek a rossz döntésnek a következményét. Arcod verejtékével keresed meg a kenyeredet, fájdalmak közepette szülsz a gyerekeidet.

És jön a következő isteni gondolat az ember javára, a világban élő ember javára. Úgy szerette Isten az embert, hogy egyszülött Fiát adta oda érte, hogy kimentse ezt az embert ebből a zűrzavarból, amibe belevitte saját magát. Eljön Jézus és azt mondja, legfontosabb az Isten akarata. Az ő élete, tanítása kimutatja ezt nekünk: legfontosabb az, hogy egymással összetartozunk. Ez azt jelenti, hogy jobban szereti a világ emberét Jézus Krisztus, mint önmagát. És ezzel helyreáll a világban az üdvösség rendje.

Kedves, jó testvérek, kedves fiúk! A világ fiai csak a halálig gondolkodnak, nincs Istenük. Egy Istenük van, a maguk érdeke, minden úgy történjen, ahogy azt ők kitalálták. Mint ahogy Éva meg Ádám a kísértésre egy egészen más úton indult el, összezavarodtak. És fantasztikus áldozatokat hoznak a világ fiai azért, hogy minden úgy legyen, ahogy ők elképzelték. Mekkora áldozatokat hoz, mondjuk, egy zongorista, hogy az előadás valóban olyan legyen, amilyen szép csak lehet. Ha nem gyakorol, akkor az előadásnak annyi. És itt most lehetne felsorolni, hogy a világ fiai mekkora áldozatokat hoznak azért, hogy az ő elképzelésük teljesüljön. És ezek a világi elképzelések mindig elsősorban az ember egyéni boldogulását célozzák. Ezért mondja Jézus, a maguk nemében okosak. Csakhogy ezzel szépen munkálkodnak a halálukon, mert aki magának él, az elszakad a többi embertől. Aki elvégzi az iskolát, az egyetemre, és mi lesz a legfontosabb? Hogy jó munkahelyem legyen. Ez természetes, de ott szolgálni akarok-e, vagy csak a karrieremmel foglalkozom? A világ fiai, bizony nagyon sok ujjam van ahhoz, hogy megszámoljam, hányan vannak, akik az életünkben a többi ember javát, a többi ember életének a szolgálatát teszik az első helyre.

És akkor itt jön a világosság fiainak a küldetése. A világosság fiai az Isten fiai. Jézus a világ világossága, ti vagytok a világ világossága. Mit jelent? Kettőt. Jelenti azt, hogy ismerem az Istent, aki az igazság, aki a szeretet Istene, aki csak szeretni tud. És ha ismerjük ezt az Istent, hozzátartozunk, hiszen az Isten fia az ember. És ha a világosság fiaként, az Isten fiaként éli a mindennapjait, akkor az első és legfontosabb az életében a szeretetének a megnyilatkozása minden ember felé. Hogy aztán ez mi módon, hányféleképpen tud megjelenni – de a világosság fiainak ez a küldetése! Csak ez a gondolkodás alakítja át a világ fiai által létrehozott világot, vagy a világ fiai által így, úgy, amúgy irányított világot.

Nézzetek csak körül! Hát éppen tegnap este láttam a televízióban, most egy ellenkormányt alakítanak. És mindegyik kormány, amikor alakul, akkor azt ígéri, hogy az emberekért lesz, a regnáló is, meg az ellen is. Mindig, mindenki ezekkel a nagy ígéretekkel áll az emberek elé. A világosság fiai egyetlen ígéretet tesznek az Isten fiaiként: jobban igyekszünk szeretni. Isten parancsolja, de inkább itt óvatosabban így fogalmazok, jobban kell szeretnünk egymást, mint önmagunkat, különben nincs szeretet. A szeretetnek ez a lényege.

És a másik, ami legalább ilyen fontos. A világosság fiainak a mindennapjai valóban az üdvösséget... az üdvösség nem a halál utáni élet. Az is, de az üdvösség itt kezdődik, a földi élet megkezdett üdvösség út, a földi élet megkezdett örök élet. És ez azt jelenti, hogy a világosság fiai ezen a földi életúton a másik ember életét szolgálják. A lelki adományok különfélék, éppen a Szentlélekkel kapcsolatosan üzeni nekünk az Egyház, de ezek nem privát tulajdont jelentenek. Minden adottságunk, ha a világosság fiaiként élünk, az emberek szolgálatára adatik, nincs jogunk magunknak ezeket kisajátítani.

Éppen azért, mert például nektek fiúk, lehetőségetek van tanulni. Hány fiatalnak nincs rá lehetősége és nem csupán azért, mert talán kevesebb szellemi adottsága van, millió oka lehet ennek. Tehát a világosság fiai az üdvösséget szolgálják, az üdvösség pedig mindig a krisztusi példa nyomán a szolgálat útja. Bárhol vagyunk az életben, bármely területén a mindennapoknak és feladatoknak, egyetlen út a világosság fiainak az útja, az élet szolgálat. Nem a magunk pecsenyéje, az élet szolgálat, az emberek szolgálat.

Egyébként tessék megnézni, minden tüntetés ezt kéri számon. Minő érdekes, mindig máson kérjük számon ezt a szolgálatot. Nem! Mindenkinek magának kell ezen az úton elindulni, és akkor elmondhatjuk azt, hogy a világosság fiainak a léte egy új világot teremt, istenes világot, ami öröm, ami boldogság, akár jó éri az embert, akár rossz. A jó esetben osztozunk az örömben, a rossz esetében együtt sírunk, együtt hordozzuk a terheket és ez az Isten akarta új világ.

Fiúk, ma évnyitó van. Én azt ajánlom nektek, hogy ezen gondolkodjatok el. Ti legyetek a világosság fiai! Egyébként erre vágyódik hívő és hitetlen egyaránt, csak ha valaki magát hívőnek tartja, vagy eljutott a hitre, annak kötelessége. Különben becsapja önmagát és becsapja világot. Egyébként a világ fiai is, amikor a maguk lehetőségeit tekintik, igen sokszor önmagukat is becsapják, meg másokat is. Az igazság az, hogy Isten a szeretet, Isten az emberért Isten. Mi ennek az Istennek ha fiai vagyunk, akkor egy új világot teremtünk, és nektek nagy lehetőséget ad az, hogy itt lehettek, hogy tanulhattok és az életben olyan helyekre kerülhettek, ahol többet tehettek másokért, mint azok, akiknek a lehetősége kevesebb, pont annál fogva, mert ott vannak éppen, ahol. Kedves jó testvérek, mindannyian imádkozzunk ezekért a fiatalokért, akiknek bizony sokkal több lehetősége van ma, mint volt akár ötven évvel ezelőtt a magyar fiataloknak. Én visszagondolok arra az időre, amikor annyi idős voltam, mint ti, úgy rúgtak ki az egyetemről, mint a macskát télen. Semmi oka nem volt, azt mondták államerdekkel ellenkezik.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Miatyánkhoz

Kedves Testvérek! Most, amikor az Úr imádságát szeretnénk az ajkunkra venni, akkor gondoljunk arra, hogy a világ nem tud más választ adni a világosság fiainak, mint amilyen választ adott Krisztusnak, aki maga a világ világossága. Nem tudja elviselni a világosság fiait a világ fiainak az országa. Köszönjük meg az Istennek a választ! Jézus Krisztus fölmutatta az isteni választ. Nem marad adós, nekünk sem.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek, most az áldással befejeződik a szentmise. Kedves fiúk, nektek azt kívánom, hogy barátkozzatok meg a világosság útjával. Sötétség és világosság harcol ebben a világban. Mindegyikünk, minden ember a világosságot szereti, csak akkor gondol a sötétségre, amikor el akar bújni valami elől, amikor valami olyat szeretne, hogy az Isten se lássa. Isten úgymint lát mindent, viszont egyetlen útnak van célja, ami a világosság fiainak az útja. Ezen járt Jézus, aki a világosság, a világ világossága. Nincs más út!

+ *Á L D Á S* +